

[Energiministeren]

Endvidere er der i de nye regler åbnet mulighed for fællesejede vindmøller, hvor flere ejere aftager elektricitet gennem eldistributionselskabets net.

For fællesejede vindmøller, hvor vindmøllernes produktion enten er meget stor eller meget lille i forhold til ejernes forbrug, eller hvor ejerne internt har søgt at udjævne deres elforbrug tidsmæssigt for at opnå en større selvforsyningsgrad, vil de vejledende afregningsregler sætte grænser for den betaling, der kan ydes vindmølleejeren.

I forbindelse med den gennemførte revision af de vejledende afregningsregler henstillede den daværende handelsminister til Danske Elværkers Forening at undgå, at der unødigt blev lagt hindringer i vejen for udbredelsen af vedvarende energi. Jeg deler ganske dette ønske, og jeg har over for Danske Elværkers Forening givet udtryk for det håb, at der med den netop stedfundne revision er tilvejebragt en ordening, som er tilfredsstillende for alle parter.

Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at jeg intet lovmæssigt grundlag har for at gribe ind i afregningsregler og tilslutningsbetingelser for elektricitet leveret fra private vindmøller til elselskabernes net.

Spm. nr. 172

Til *ministeren for skatter og afgifter* (14/12 79) af:

Waldorff (VS):

»Vil ministeren begrunde sin påstand om, at der er problemer med at kontrollere, om der foreligger en egentlig retlig forpligtelse til løbende at udrede ydelserne i forbindelse med indvandrerens forsørgelseskontrakter?«

Begrundelse

Denne påstand er fremført i et svar til skatte- og afgiftsudvalget den 3. december.

Når ministeren bruger udtrykket »egentlig retlig forpligtelse«, så antyder det, at der kan være juridiske fortolkningsproblemer med hensyn til, om en forsørgelseskontrakt opfylder betingelserne i ligningslovens § 14, stk. 2, samt i den praksis, der er omkring kontrakterne.

Men det er ikke tilfældet. Der ligger en temmelig klar praksis omkring forsørgelseskontrakterne: man forpligter sig til en fast

ydelse i mindst 10 år, eller til en af parterne dør, man kan ikke få fradrag for ydelser til livsarvinger, fradraget kan ikke være større, end at yderen kan godtgøre et normalt privatforbrug, der eksisterer en fast praksis omkring underskrivelse af kontrakter, der eksisterer en fast kontrolpraksis (leveattest, henholdsvis dødsattest, dokumentation for indbetaling og modtagelse i hjemlandet m.v.).

Der er i alt væsentligt tale om standardkontrakter, som ligningsmyndighederne anerkender.

Den anden mulige fortolkning af skatteministerens omtale af »egentlig retlig« forpligtelse kunne være, at der kunne stilles krav ud over de nævnte.

Der har således i folketingets foresørgelsesdebat i november været talt om en forsørgelsespligt i den forbindelse.

Noget sådant er der bare overhovedet ikke hjemmel til hverken i loven eller i den praksis, der er omkring § 14, stk. 2.

Enhver kan påtage sig en forpligtelse efter § 14, stk. 2, det være sig til et forsørgelsesbidrag, en aftægtsydelse eller til en privat fond, blot de øvrige krav er opfyldt.

Med hensyn til de administrative problemer er der næppe belæg for at påstå, at de skulle være større i forbindelse med skatteydere med forsørgelseskontrakter end i forbindelse med en købmand, ejendomsmægler, landmand, hovedaktionær, for slet ikke at tale om et kommanditselskab eller en privat fond – hvis ellers myndighederne viste samme interesse for at kontrollere disse personer og selskaber som for at kontrollere indvandrerne. Bortset fra sprogp problemerne. Men de kan næppe siges at være en acceptabel grund til at forfølge forsørgelseskontrakterne.

Konklusionen er derfor, at ministerens svar efterlader en mistanke om, enten at myndighederne uden retmæssigt grundlag forsøger at stramme praksis omkring forsørgelseskontrakterne, eller at ministeren blot giver efter for den almindelige mistænkeliggørelse, vi ser kørt frem fra højrefløjen.

Besvarelse (21/12 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Efter ligningslovens § 14, stk. 2, kan der i den skattepligtige indkomst fradrages udgifter til løbende underholdsydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede.